

прибѣгването до турската груба полиция, пусканитѣ клѣвети между карловското население по адресъ на майката и сина — всичко туй довело дякона Игнати до такъва стѣпенъ на озлобление противъ уйката, щото рѣшилъ какъ и какъ да се раскалугери, та съ това уйка си да опозори. Било на връхъ Великденъ, когато дяконъ Игнатий се явилъ въ черквата Св. Никола съ остригани по модата коси, облѣченъ въ „мирско одѣяние“ и заелъ „пѣвческия си тронъ“. Отъ начало, богомолцитѣ не го узнали, взели го за сопотско даскалче, но когато запѣлъ, разбрали, че това е тѣхниятъ обожаемъ пѣвецъ. Черковнитѣ епитропи се засуетили на самъ на тамъ, богомолцитѣ се зашущукали; смущението било голѣмо, но никой не се рѣшилъ да испѣди отъ черквата раскалугерения дяконъ. Слѣдъ черковния отпущкъ, Василь отъ амвона, съ тонътъ на единъ оскърбенъ рицаръ, разказалъ на благочестивитѣ Карловци причинитѣ на раскалугеряването му.

— Хвърлихъ отъ себе си калугерското расо, защото е дрѣха на сатаната, и надѣнахъ тия шаечни дрѣхи, защото съ тѣхъ се облича *човѣка*, а не *дявола*“. — Свършилъ съ горнитѣ си думи оправдателната си рѣчь Василь и напустналъ на всегда „пѣвческия си тронъ“ на черквата *Св. Никола*.

Карловското общественно мнѣние грубо осждило лудешката (божемъ) постъпка на дяконъ Игнатий. Уйката побѣснялъ: чрѣзъ първенцитѣ карловски и полицейскитѣ власти искалъ да възвърни въ „правия пѣтъ“ нравственно изгубения си сестриникъ, и отецъ Кирилъ съ добро искалъ да завърне духовния синъ въ „святото монашество“. Всички били противъ Василя. Само майка му и зетъ му Андрей*) били съ него. Първенцитѣ Карлевски и поли-

*) Яна, сестра на Левски, е женена за *Андрей*. Тя е още жива. II-та сесия отъ V-то обикн. Нар. Свѣрание (1888 год.) ѝ отпущена 369 лева годишна пенсия; III-та сесия отъ VI обикн. Народно Сѣбрание увеличи пенсията ѝ отъ 360 на 600 лева годишно, а по новия законъ за поборницитѣ, Яна е лишена отъ пенсията. Яна живѣе въ г. *Карлово*.